

Sýrie padla! A Strelkov to předpověděl již v roce 2017! Existence Syrské arabské republiky skončila po evakuaci Bašára Asada na ruskou vojenskou základnu! Teroristický džihád převezme moc nad Sýrií stejně, jako Taliban převzal moc nad Afghánistánem! Izrael zahájil okupaci jihu Sýrie a ruské základny čekají na rozkazy ke stažení ze země!

aeronet.news/syrie-padla-a-strelkov-to-predpovedel-jiz-v-roce-2017-existence-syrske-arabske-republiky-skoncila-po-evakuaci-basara-asada-na-ruskou-vojenskou-zakladnu-teroristicky-dzihad-prevezme-moc-nad-syrii

Vedoucí kolotoče

Pro 8, 2024

Sýrie padla! A Strelkov to předpověděl již v roce 2017! Existence Syrské arabské republiky skončila po evakuaci Bašára Asada na ruskou vojenskou základnu! Teroristický džihád převezme moc nad Sýrií stejně, jako Taliban převzal moc nad Afghánistánem! Izrael zahájil okupaci jihu Sýrie a ruské základny čekají na rozkazy ke stažení ze země!

Syrská arabská republika padla a neubránila se útoku teroristického džihádu řízeného organizací Hayat Tahrir al-Sham (HST), která vznikla v roce 2017 z trosek zničené Jabhat al-Nusra, což byla odštěpenecká frakce Al Kajdy v Iráku. Ruská armáda a především žoldáci Wagner Group pod vedením Jevgenije Prigožina skupinu Jabhat al-Nusra v letech 2015 až 2017 prakticky zlikvidovali a zbytky skupiny se stáhly do Idlíbu, kde začala tichá a s pomocí Turecka financovaná transformace do současné podoby HST. Současným vůdcem teroristické skupiny je Abu Mohammad al-Jolani. Co se vlastně v Sýrii stalo? Paradoxně Igor Girkin Strelkov již v roce 2017 přesně předpověděl tento vývoj v Sýrii. Viz video.

Soubor protureckých bojovníků, džihádistů, teroristů, ozbrojené proamerické opozice a dalších zájmů obsadil klíčová města a přes noc ze 7. na 8. prosince bez odporu obsadil Damašek. Asad uprchl v letadle IL-76, které zmizelo z radarů na trase na ruskou základnu Khmeimim ve městě Latakia, čímž vzniklo mnoho verzí o jeho osudu. Ale Moskva v neděli krátce po poledni oznámila dobrou zprávu, že Bašár Asad po jednání s opozicí o mírovém předání moci opustil Sýrii.

Uvedlo [1] to ruské ministerstvo zahraničí. Podle německého Bildu odletěl do Ruska za rodinou, kterou tam odeslal již minulý týden. Pro Rusko nelze to, co se stalo, označit za pozitivní moment, protože Sýrie byla pro Rusko jakousi výkladní skříní, která demonstrovala její připravenost zajistit mír ozbrojenými prostředky na vzdálených pobřežích.

Pád Asadovy vlády a zhroutilí Sýrie bude mít dopad na Rusko a jeho reputaci světové mocnosti

Kromě toho není zcela jasné, kdo bude kontrolovat území obsazené různými skupinami a jak to ovlivní růst vývozu teroristů do Ruska, protože to je největší hrozba. V době největšího rozkvětu ISIL se tam cvičili bojovníci v komerčním množství. Pokud budeme věřit informacím z okruhu ruských novinářů, tak základny Tartus a Latakie zůstávají pod kontrolou Ruské armády – nacházejí se tam totiž ruské vojenské základny. Zároveň ale zkušenosti z Arménie ukazují, že jejich další osud ve střednědobém horizontu stále není zcela jasný a dost pravděpodobně je čeká zavření základen a návrat zpátky do Ruska.

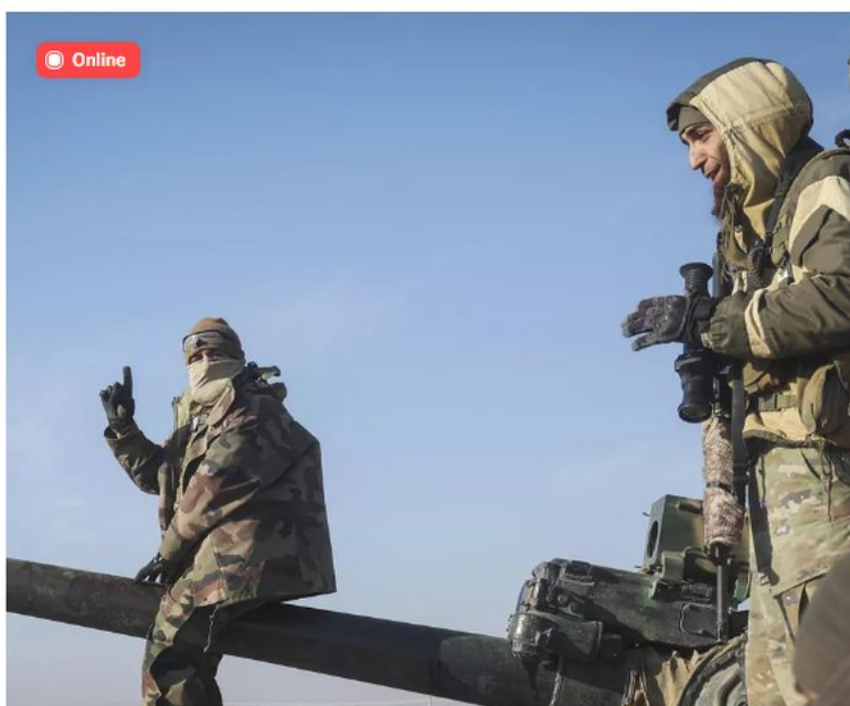

Politika Celosvětově Ekonomika Společnost Incidenty Arm

Válka v Sýrii

Zhoršení situace v Sýrii. Online zpráva

06:45

Titulka RIA Novosti poté, co Bašár Asad už byl na cestě do Moskvy a v Damašku džihádisté přebírali moc od premiéra, který v zemi zůstal. Ruská média jsou v šoku a nevědí, jak o situaci referovat

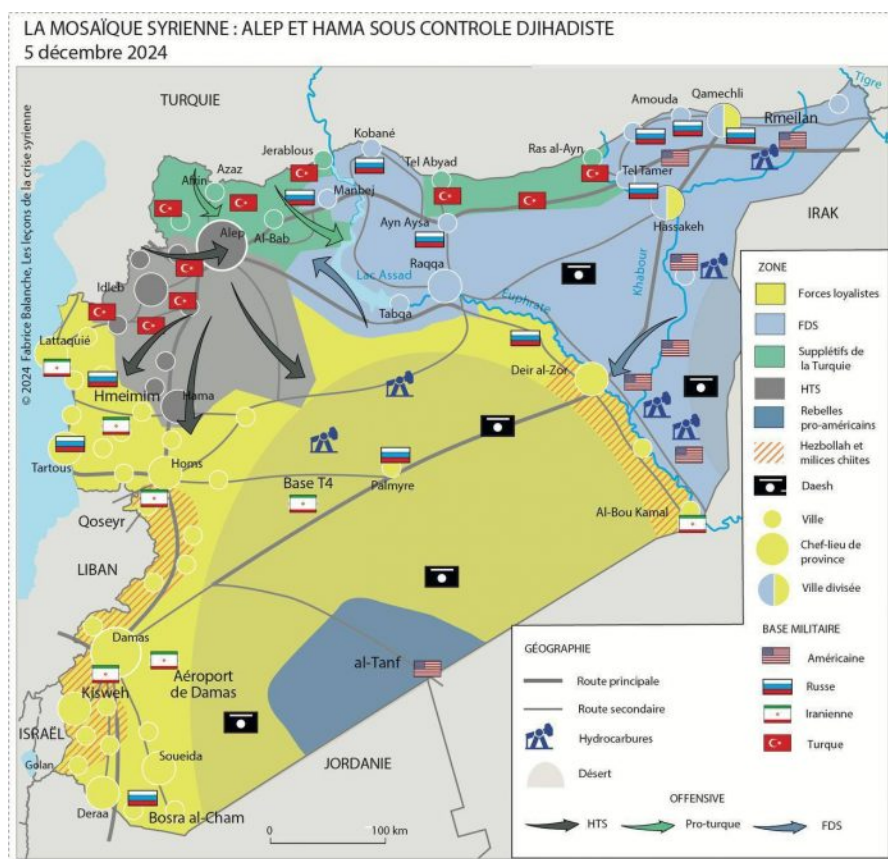
Katastrofa, kterou nyní mají nejen Rusové před očima, je vysílána v přímém přenosu. **A ruská média píší opatrně o “zhoršení situace v Sýrii” jako kdyby v Damašku došlo k záplavám, ale ne ke zhroucení armády a vzápětí celého státu.** Starobylý Damašek padl, vzdal se bez boje, aniž by odolal vlně gangů, protureckých a proizraelských skupin.

Lavina se šířila napříč Sýrií, rychle obsazovala města a vesnice, vojenské základny, zemědělské a průmyslové objekty. Pád Aleppa byl posledním varováním. Bylo však příliš pozdě. Město se vzdalo bleskově, prakticky bez odporu. V rukou povstalců se octila technika a zbraně Asadovy armády. Asadovi už nezbyly žádné síly. Cesty ke spojencům nikam nevedly. Vzdávající se syrská armáda všechno zhatila. Zemi se vzdávající se armádou nikdo pomoc už nepošle.

Írán vzdal veškerou pomoc Sýrii poté, co se ukázalo, že syrská armáda nechce bojovat za Asada

Moskva je omezena strategickými silami protivzdušné obrany, její kontingent z Latakie sice bombardoval kolony džihádistů, ale to proud nezastavilo. Naděje se upínaly k Íránu, Íránským revolučním gardám, k Hizballáhu – Asadovým nejbližším spojencům. Klíčový spojenec Sýrie to ale vzdal. To je fakt. Damašek byl odsouzen k zániku.

Asadova éra skončila. Doslova v řádu hodin se vzdaly Hamá, Palmýra, Homs Naděje se rozplývala před očima. Nikdy v historii se státy nehroutily takovou rychlostí! S výjimkou Afghánistánu v září 2021. Hlavním faktorem tragédie je, že syrská armáda a Národní garda nekladly žádný vážný odpor a vzdaly se bez boje, protože za Asada již nechtěly bojovat. Jedná se o klasickou operaci hybridní války.

Takto vypadala situace 5. prosince a označuje rozmístění základen a táborů jednotlivých států

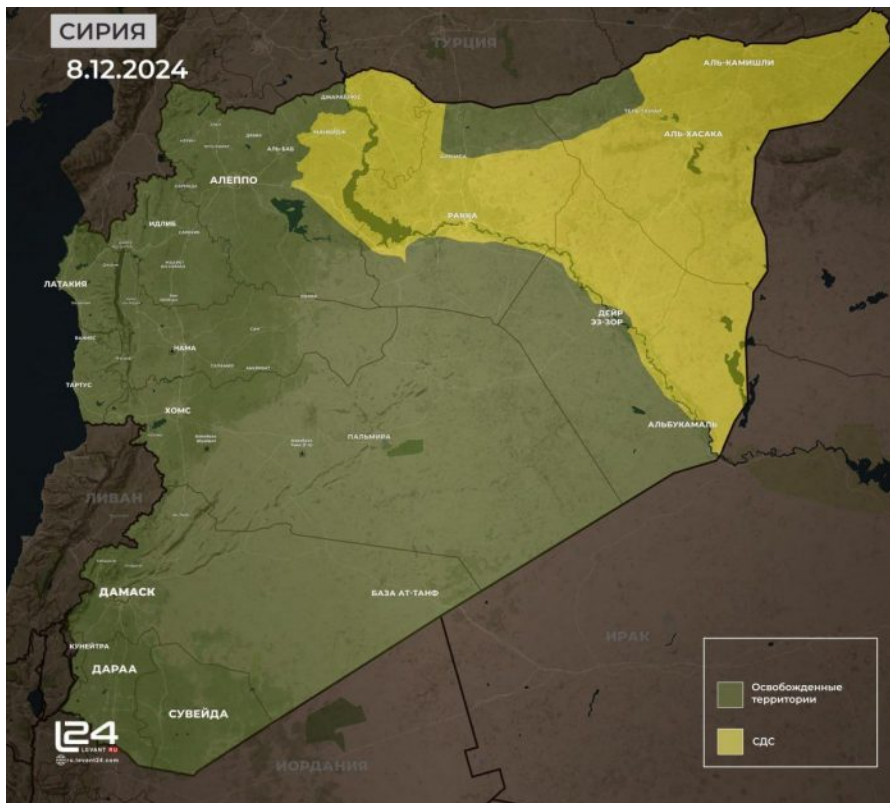
Znepokojivých signálů bylo přitom mnoho: změna postoje k Rusku, otevřené reptání v Moskvě proti alavitskému klanu, který nebyl ochoten se pustit do reform. Poté, co Rusové vyklidili většinu předstunutých základen a vojenských systémů po roce 2017, měl se objevit průmysl, zemědělství a pracovní místa. Vše ale marně. Neobjevilo se nic. Vypadá to, že se k tomu ani nechystali. Korupce, chamtivost, neschopnost, prodejnost úředníků, ve vyšších patrech – hřebíky do víka rakve státnosti Sýrie. Sýrii neměl kdo zachránit.

Válka v Sýrii neskončila v roce 2017, pouze byla přerušena a umožnil ISILu se přeskupit, přejmenovat a získat podporu od Turecka

Po likvidaci PMC „Wagner“, jejíž bojovníci si vzali Palmyru v roce 2017 a udržovali všechny v uctivém odstupu, od islamistů, přes Kurdy až po Američany, tak od té chvíle již není v této zemi Apokalypsy žádná seriózní bojová síla. **Čeká ji rozparcelování podle vzoru Libye, Evropu čekají pro změnu nekonečné**

proudy uprchlíků, rabování toho, co ještě může být uloupeno, pošlapávání křesťanských i muslimských svatých míst.

Írán nemohl Sýrii pomoci, když samotná syrská armáda už nechtěla za vládu Bašára Asada bojovat. Pokud vlastní armáda skládá zbraně bez boje před nepřítelem, potom nejde o strach z boje, ale o formu zoufalé naděje. O naději, že ten, kdo se valí do země, aby svrhl vládu, může té zemi pomoci lépe a více, než dokáže ta vláda, která v zemi vládne. Proto Írán nakonec žádná vojska nevyslal.

A takto vypadá mapa o 3 dny později. Ta žlutá část, to jsou oblasti pod kontrolou Kurdů. Zbytek kontrolují džihádisté ISILu/HTS podporovaní Tureckem a rovněž Izraelem. Američané podporují Kurdy

Ale tady nejde o Írán. A nejde ani o Sýrii. Jde o Rusko. O jeho možnou budoucnost, kterou vidím při pohledu na noční múru odehrávající se přímo před našima očima v této zdánlivě mírumilovné zemi. Téměř mírumilovné. Před nějakými čtyřmi lety bylo s militanty téměř hotovo. Zůstalo jen malé útočiště v Idlibu. Proč tam zůstalo? Kvůli dohodě. Dohoda Asada s *“přítelem a partnerem”* Erdoganem.

Říká vám to něco? Stejně jako ruská zaklínadla o denacifikaci Ukrajiny nebudou dotažena do konce, tak ani v Sýrii se nepodařilo zemi de-terrorizovat. Zbytky ISILu našli v Idlibu útočiště s pomocí Turecka. Jinými slovy, jakmile utichla střelba, Asadův režim se začal chovat stejně jako před rokem 2011. Jako by se nic nestalo, přitom v Idlibu měl zbytky ISILu pod ochranou turecké armády.

V řadách Hayat Tahrir al-Sham bojuje na 60 000 cizinců, převážně ze zemí Zakavkazska, což je časovaná bomba pro Rusko

A nejen to: Bašár Asad po ukončení bojů vyhostil ruské vojáky ze země, ponechal jen kontingenty na 2 ruských základnách a rozpustil i bojeschopné jednotky (například divizi Tiger). A rakovinový nádor ISIL v Idlibu čtyři roky rostl a sílil. A tady teď máme výsledek. V řadách HST nebojují Syřané, aby bylo jasno. Mnoho pozorovatelů je šokováno počtem bojovníků, kteří se valí do Damašku. Říkají, že je to jako lavina.

Říkají, že ta čísla jsou naprosto šílená: až 60 000 bojovníků. Odkud se tedy vzali? Byli přivedeni. A víte, odkud? Především z bývalých zemí SSSR. Tádžikové a Uzbekové. Ti jsou nyní hlavní údernou silou teroristů HST. A jakmile džihádisté stabilizují v Sýrii moc, ustaví podle všeho Islámský stát, který se promění na manufakturu džihádistů k pronajmutí a zaměstnání, třeba do války proti Rusku. Musíme si ale rozebrat, proč došlo k tak rychlému pádu Syrské arabské republiky.

Abu Mohammad al-Jolani, vůdce Hayat Tahrir al-Sham

V Sýrii totiž došlo k zopakování prakticky identického scénáře jako v září 2021, kde během stahování americké armády ze země došlo k naprosto neočekávanému zhroucení místní a Američany 20 let trénované a připravované demokratické vlády, a to doslova během pár dní, stejně jako nyní v Sýrii. Taliban zahájil koncem srpna vojenské operace proti afghánské armádě, která naprosto nepochopitelně pro Pentagon a další pozorovatele začala skládat zbraně a vůbec nekladla postupujícímu Talibanu odpor. Nejednalo se o porážky v boji, ale prostě o složení zbraní a hladký průjezd dál.

Syrská vláda se zhroutil během pár dnů stejně jako ta afghánská v září 2021. Stejný postup, stejné scény vojáků, kteří nechtějí bojovat

Zhroucení afghánské vlády během prakticky několika dní během stahování Američanů nebylo raději dodnes nijak v médiích mainstreamu rozebíráno, ale nyní, když se totéž zopakovalo v Sýrii, je opravdu potřeba vysvětlit, proč dvě armády ve dvou arabských zemích, naprosto bez boje a bez odporu, nechaly teroristické islámské a džihádistické ozbrojence svrhnout vlády a převzít moc v obou zemích. Tím důvodem je děsivý a holý fakt, že ty armády neměly ke svým vládám důvěru, že dojde ke zlepšení života a životních podmínek v zemi.

Asadova armáda nebojovala, protože Asad nedokázal v zemi provést ekonomické reformy a jediné zlepšení životní úrovně do země přináší Turecko, které po roce 2017 zavedlo do Aleppa elektřinu z Turecka a turecké firmy ve městě zajišťují základní služby. **Američané podporující Kurdy obsadili v Sýrii hlavní ropná pole na severozápadě země, čímž Sýrie přišla o peníze na obnovu země.** A spolu s tím sankce uvalené zeměmi KoZa na Sýrii dovedly obyvatelstvo i armádu k odvržení prezidenta a k vítání džihádistů. Asadova vláda nedokázala prostě sehnat peníze na rekonstrukci země po roce 2017 a v zemi se začal šířit černý obchod s opiem a spolu s tím strmě začala stoupat korupce.

Bašár Asad byl ochráncem křesťanů v Sýrii, obchodníci vystavovali jeho fotografie ve výlohách

Je chybou domnívat se, že stát spočívá pouze na bezpečnostních složkách. Obyvatelstvo akceptuje pravidla hry na stát, protože má odpověď na otázku: „Proč je to všechno nutné?“ Stát je tolerován kvůli demokracii, osobnímu obohacení, bezpečnosti, zdravotnictví a stovce dalších důvodů. V mysli průměrného člověka je to vyjádřeno krátkou a jednoduchou větou. Každá válka je veletrhem alternativních idejí vůči tomu, co nefunguje ve státě. Soupeřící strany nabízejí své představy o budoucnosti a obyvatelstvo si nakonec vybere toho, kdo dokázal přesvědčivěji sdělit svůj postoj.

Asadovi se nepodařilo provést rekonstrukci země, na severu se to ale podařilo Turecku a tureckým firmám

V posledních letech Syřané bojovali a umírali, aby získali zpět starou Sýrii. Chtěli zničit džihádisty, obnovit ekonomiku a žít jako dříve! Bašár Asad vystupoval jako symbol těchto procesů. Bohužel po všech zkouškách se ale Syřanům jen přitížilo. Nebyl plyn ve městech, nebyla elektřina, světlo ani benzín. Kvůli Američanům na ropných polích. To vše bylo znásobeno totální korupcí.

Naproti tomu v Idlíbu na severu byl plyn i světlo a nebyly tam žádné problémy s obchodem. Díky Turecku, jak už jsem uvedl. Když začala ofenzíva militantů, vojáci prostě nechápali, proč musí umírat na frontě za něco, co nefunguje. Jako kdyby ČR vstoupila do války proti Rusku, ale čeští vojáci by odkládali zbraně a nechali Rusy jet dál na Prahu, protože za ty svině, co jsou u moci v Praze, za ty nechtějí bojovat.

Abu Mohammad al-Jolani a Volodymyr Zelenský – podoba čistě náhodná

Syrští vojáci měli vybavení a munici, ale proč by měli střílet na teroristy? Ano, zastaví militanty, ano, ztratí pár tisíc vojáků, ale co se změní po vítězství? Nic. Jako v roce 2017 se po vítězství nic nezměnilo. Prostě teroristé vyhráli informačně-psychologický boj, protože přesvědčili vojáky Asadovy armády, a nejen je, ale i obyvatele, že oni jsou ti, kteří přinesou změnu k lepšímu v zemi. ISIL, jehož je HST přímým nástupcem, nejde o šíření pár falešných videí. ISIL je boj o mysl, který syráská vláda definitivně a neodvolatelně prohrála. Ne nadarmo Turci nejprve přispěchali, aby do Aleppa přivedli tam elektřinu, spravily vodovody a kanalizace.

Nad ruskými základnami v Sýrii se vznáší soumrak a spousta otázek

Ke kapitulaci Palmýry a Dará nedošlo proto, že by jim došli vojáci, prostě nevěřili ve svou budoucnost a portrét Bašára Asada už nic nesymbolizoval. **Naopak, stal se pro mnohé symbolem stagnace a neschopnosti zemi reformovat a rekonstruovat po zničujícím Arabském jaru a válce mezi lety 2011 až 2017.** Neměli bychom se tedy divit, že vojáci opustili své tanky bez jediného výstřelu a odešli pěšky do Damašku. Armáda, která nechce za ochranu a obranu režimu a vlády už bojovat, je tak prakticky rozsudkem smrti pro každý stát a jeho existenci.

Stíhací bombardér SU-34 na ruské základně Khmeimim v Sýrii

Přesně toto probíhá mezi vojáky ukrajinské armády, skládají zbraně a nechávají Rusy postupovat. Proč? Ne proto, že by Rusy milovali, ale proto, že věří tomu, že bude lépe s Rusy, než je teď se Zelenským a jeho juntou. Ten proces je jasně daný a není omezená jen na Afghánistán nebo Sýrii. Může se zopakovat v jakékoliv zemi na světě.

V tuto chvíli se všichni rovněž zajímají o osud dvou ruských vojenských zařízení v Sýrii: námořního podpůrného bodu v Tartúsu a letecké základny Khmeimim v Latakii. Protože Assadova vláda padla, další existence těchto dvou objektů zcela závisí na Turecku a takzvané „Vládě spásy“ teroristů Hayat Tahrir al-Sham, kteří se chopili moci v zemi. Formálně by politickou budoucnost Sýrie měla zařídit *Prozatímní vláda Sýrie* a *Syrská národní armáda*, ale na místě je zatím vše poněkud jinak a hlavní roli hrají teroristé z HTS.

Uzavření ruských základen se jeví jako jediné rozumné řešení

S teroristy z HTS nikdo v žádné podobě vyjednávat nebude, prohlásil to přímo ministr zahraničí Sergej Lavrov a podle toho je budoucnost ruských základen již zamlžena. Navíc, i kdyby nějaké dohody byly, je těžké uvěřit jejich realizaci: na ruské cíle by každý týden létaly drony, rakety a minometné granáty od militantů, kteří Rusům chtějí připomenout Asadovu podporu.

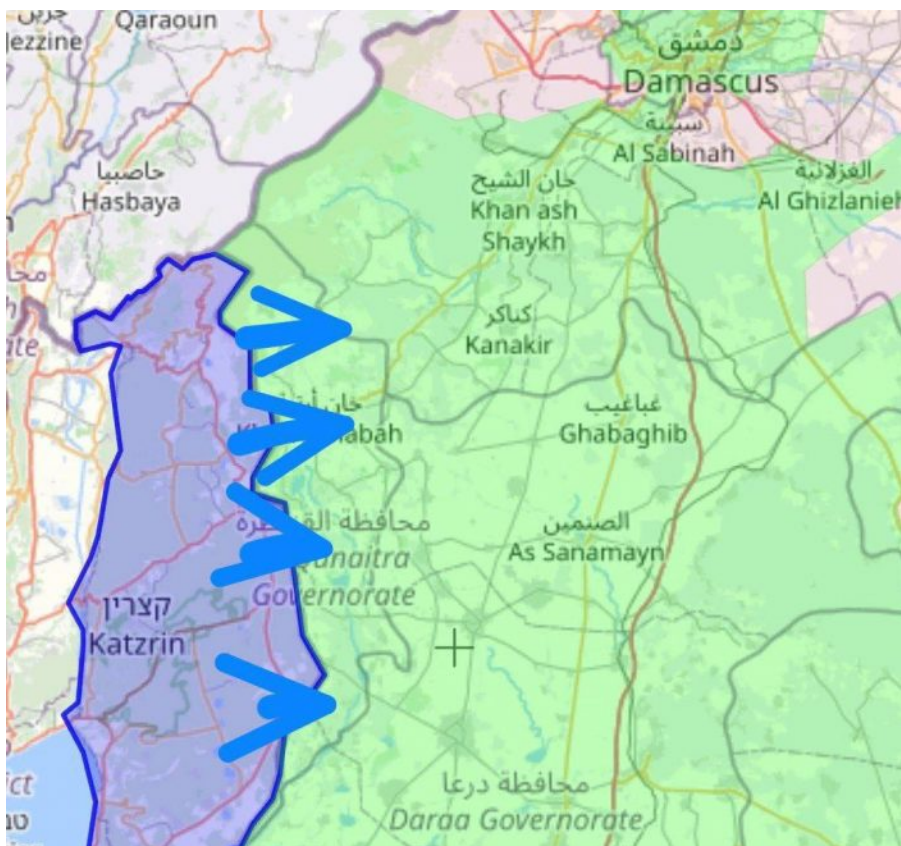
Nedatované foto rodiny Bašára Asada

Vytvoření tzv. Alawitské republiky je také nemožné – nikdo ji nechce vytvořit a její samotná existence by narušila územní celistvost Sýrie, což podkopává jakékoli dohody s Tureckem, které opakovaně konstatovalo nemožnost vzniku dalších států na syrské území. V tuto chvíli se objevují zprávy, že letecká základna Khmeimim se připravuje na evakuaci, což je podle všeho jediné východisko.

Bohužel, devítiletá přítomnost Ruska v Sýrii se chýlí ke konci a budoucí osud této země již nezávisí na Rusku. **Američané přitom již oznámili [2], že základny v Sýrii si určitě ponechají a Kurdy (a ropná pole) neopustí.** Rusko se tedy zdekuje ze Sýrie a Američanům zůstanou ropná pole. Jak tohle vysvětlí Kreml? Nijak. Přejde se to mlčením a brzy se to přelepí jinými zprávami z Ukrajiny. A ani na Íránu nebude do zpěvu. Hlavními hráči a konateli nad Sýrií budou tři země – Turecko, USA a Izrael.

Izrael triumfuje, protože právě se otevřela cesta ukousnout si ze Sýrie velký kus země pro realizaci Velkého Izraele

A pokud jde o Izrael, ten okamžitě po informaci, že Bašár Asad odletěl z Damašku, zahájil pozemní invazi do demilitarizované zóny Golanských výšin v jižní Sýrii a **tanky IDF dobyly syrské město Al-Quneitra pod záminkou, že tam chce vytvořit podél hranice nárazníkové pásmo [3] na ochranu Izraelců v anektované části Golan** před teroristy z HST a dalšími radikály v Sýrii, kteří se chopili moci. Izrael prostě teď může vytvořit v Sýrii obrovská nárazníková pásma a poté je prohlásit za svá anektovaná území. Nikdo mu v tom nezabrání.

Invazní směry izraelské armády do jižní Sýrie

Prostě neuvěřitelné izraelské *chucpe*, kdy Izraelem a Tureckem zosnovaný rozpad Sýrie je využit jako záminka na okupaci části Sýrie pro ochranu Izraele. A jakmile jako někdo z teroristů zaútočí na Izrael, tak to bude záminka pro spanilou jízdu izraelské IDF až do Damašku. **Plán Velkého Izraele byl právě spuštěn.** A spolu s ním i velká válka na Blízkém východě, protože další na řadě je Írán, ale i Kurdové na severu a západě Sýrie, kterým jde po krku Erdogan.

Konec Asadovy dynastie v Sýrii posílí Izrael a Turecko, ale velmi výrazně oslabí Írán a ve střednědobém horizontu i Rusko, až džihádisté ze Sýrie začnou proudit do Ruska, a to právě přes bývalé země Sovětského svazu. Pádem Sýrie se právě nastartovala Velká válka na Blízkém východě. A může nastartovat i velkou migrační krizi. Na řadě totiž teď bude likvidace Kurdů na severozápadě Sýrie, Američanům tam jde o ochranu ropy, ne o ochranu Kurdů, a právě likvidace Kurdů je stěžejní cíl Turecka v Sýrii. A po Kurdech přijde na řadu Írán. Trump je totiž na cestě. Tohle je totiž jen začátek.

-VK-

Šéfredaktor AE News

Líbil se vám tento článek?

Pomozte prosím AE News a zvažte finanční příspěvek pro zachování provozu našeho serveru. Moc děkujeme!

